

Dansk-irakiske Falah Ashoor (billedet til venstre) og hans organisation, Cross Cultures, har samlet godt 1.200 irakiske børn på seks fodboldskoler i Bagdad. På billedet til højre fejrer profeten Muhammeds fødselsdag. De små drenge er i nystrøgede jakkesæt i miniaturstørrelser og pigerne i prinsessekjoler. For en stund kan børnehjemsbørnene glemme en ikke altid problemfri opvækst.
Foto: Nyegaard Espersen/Jakob Sheikh

ekstremisternes hænder

børn heller ikke får den skolegang, der »opdyrker en kritisk sans hos de unge«.

»Det er dem, der er landets fremtid, og det er meget bekymrende, hvis de radikaliseres.«

Noget kunne tyde på, at den frygtede radikalisering allerede er sat i system. Mange forældreløse børn er allerede på vej ind i ekstremistiske grupper, fortæller den danske ambassadør i Irak, Gert Meinecke.

»Vi ser nu, at nogle militser har specialiseret sig i at rekruttere forældreløse børn helt ned til 8-15 år. De bliver tilbudt mad og drikke og ender som selvmordsbombere,« siger han.

Støtte til islamist

Konkret nævner ambassadøren den shia-islamistiske imam Moqtada al-Sadr. Islamisten oplever ifølge Gert Meinecke en støt stigende tilslutning til sit partis militante ungdomsfraktion.

»Hans politiske parti og militser har en social dagsorden med uddannelses- og sundhedsprogrammer. Når shia-muslimske områder bliver angrebet, er militserne de

første, der træder til med hjælpeprogrammer. For de forældreløse børn er de radikale grupper derfor desværre et reelt alternativ,« siger ambassadøren.

Pause fra hverdagen

I det vestlige Bagdads Ashkan-kvarter, blandt ildelugtende lossepladser og vilde hunde, er godt 200 irakiske børn denne eftermiddag samlet på en sandet og medtaget fodboldplæne. Foråret giver lyd fra sig, og i den lune sol indordner børnene sig på række for at lave høje knæløft.

Årsagen er dansk-irakiske Falah Ashoor, der med fløjte i munden og bestemte fagter forsøger at tæmme de unge deltagere.

Han fik asyl i Danmark i 1990 og bosatte sig lidt uden for Århus, men siden invasionen af Irak i 2003 har Falah Ashoor pendlet mellem København og Bagdad for at åbne fodboldskoler. Det initiativ skal hjælpe Iraks krigsramte ungdom til at tænke på andet end bomber.

»Jeg kunne se mig selv i de traumatiserede børn, der løb rundt på gaderne uden sko

IRAKS BØRN

Millioner af forældreløse

Blot 1.500 ud af Iraks 4,5 mio. forældreløse børn bor ifølge det irakiske social- og arbejdsministerium på et statsstøttet hjem.

Andel af befolkningen, der er under 15 år: 38 pct.

Antal børn, der lever på gaden: 500.000

Antal forældreløse børn: 4,5 mio. (svarer til hvert tredje barn under 15 år)

Median-alder: 20,9 år

Kønsfordeling for irakere under 15 år: 1,04 mand pr. kvinde.

Børnedødelighed: 40,25 pr. 1.000 fødsler.

Fødselsrate: 3,58 børn pr. kvinde.

Andel undervægtige børn under 5 år: 7,1 pct.

Kilde: CIA World Factbook

»Drengenes yndlingslegetøj er de store plasticgeværer. Men vi vil ikke have, at de opdrages med våben, så en dag besluttede vi at lade børnene begrave dem i vores have. Næste dag havde børnene gravet dem op og var begyndt at skyde på hinanden igen.

Utoor al-Mubarak, grundlægger og daglig leder af børnehjem i Bagdad

på og manglede bolde at sparke til. De havde brug for et alternativ til en svær hverdag,« siger Falah Ashoor i en pause mellem to træningsøvelser.

Et af børnene, der trofast kommer til fodboldskolerne, er den 12-årige Noor Hasan. Den spinkle pige med skulderlangt sort hår mistede begge sine forældre under krigen og har siden haft brug for et pusterum, som tillader hende at sparke hverdagen til hjørne.

»Når jeg spiller fodbold, føler jeg mig fri. Her er ikke nogen problemer, kun om du vinder eller ej. Det føles dejligt ikke at tænke på hverdagen i min by. Der er ikke altid særlig rart at være i Bagdad,« siger Noor Hasan.

1.200 fodboldbørn

Foreløbig har Falah Ashoor og hans organisation Cross Cultures samlet godt 1.200 irakiske børn på seks fodboldskoler i Bagdad, og det har dæmpet den anspændte stemning blandt børnene, mener han.

»Når jeg sætter en shia-muslim, en sunni-muslim og en kristen til at spille sam-

men, så glemmer de religion og forstår, at de må arbejde sammen. I Irak er de voksne ikke holdspillere, og det kommer til at gå ud over børnene,« siger Falah Ashoor.

Gravede våben op

På Utoor al-Mubaraks børnehjem er der blevet stille. De små kroppe ligger og slumrer i børnehjemmets lyserøde køjesenge. Lederen har indrettet en sovesal, som børnene kan bruge i dagtimerne.

»Mange af vores børn er urolige, nogle har traumer, så de har problemer med at sove om natten. Derfor sover mange her en del af dagen,« siger hun.

Op spørger man til fremtiden for Iraks børn, bliver Utoor al-Mubarak dystert. Det tager mere end blot en kvindelig irakisk ildsjæl at ruske volden ud af børnene:

»Drengenes yndlingslegetøj er de store plasticgeværer. Men vi vil ikke have, at de opdrages med våben, så en dag besluttede vi at lade børnene begrave dem i vores have. Næste dag havde børnene gravet dem op og var begyndt at skyde på hinanden igen.«